

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Van achterstandswijken, naar aandachtswijken, naar prachtwijken
Lachmipersad, R.

Citation

Lachmipersad, R. (2012). Van achterstandswijken, naar aandachtswijken, naar prachtwijken. *Bestuurskundige Berichten*, 27(2), 18-19. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3212135>

Version: Not Applicable (or Unknown)
License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)
Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3212135>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Van achterstandswijken, naar aandachtswijken, naar prachtwijken

Door Rajeev Lachmipersad

We kennen het inmiddels wel. Bepaalde politici die claimen de aanpak te hebben om de problemen betreffende de achterstandswijken aan te pakken. Problemen die volgens sommigen van hen (raad eens welke) zijn veroorzaakt doordat de PvdA met al zijn linkse hobbyisten de sluizen voor massaimmigratie massaal openzetten, om zo buitenlands 'stemvee' binnen te halen. Het zijn vervolgens deze politici die hun "duurzame" aanpak als volgt omschrijven, namelijk: het in de knieën schieten van personen die VERDACHT worden iets te gaan doen, het inzetten van het leger (met afschrikwekkende wapens en al) in deze woonwijken waar kinderen volop buiten spelen, het uitzetten van burgers met een tweede nationaliteit en last but not least, het gedwongen deporteren van allochtonen zodat deze wijken 'allochtoon-neutraal' blijven.

Vervolgens heb je politici die zichzelf "neoliberaal" noemen en als het ware nachtmerries krijgen van het woord 'subsidiëren'. Volgens hen dienen de achterstandswijken aangepakt te worden met: preventief fouilleren, meer marktwerking, het afschaffen van al de subsidies en het sterk bezuinigen op de portemonnees van de betreffende gemeentes, in dit geval Den Haag. De markt zal het (op de één of andere manier) wel oplossen.

"Nu kan je zelfs 's nachts rondlopen door schone straten zonder beroofd te worden"

Dankzij deze "neoliberaal" manier van denken, bleef onze mooie stad achter de duinen jarenlang gegijzeld door politici die decennialang niks deden. Pappen en nathouden noemen we dat. Vanaf de jaren '90 van de vorige eeuw zagen we het probleem van verloedering en criminaliteit in de Haagse achterstandswijken al aankomen. Dankzij het alsmat uitstellen van het zoeken naar structurele oplossingen voor de lange termijn, begonnen de Haagse volkswijken: Transvaal, Schilderswijk, Stationsbuurt en Zuidwest, uit te groeien tot beruchte achterstandswijken waar criminaliteit en onzekerheid hoogtij vierden.

Gelukkig kwam er hier in 2007 een eind aan. Onder kabinet Balkenende IV (CDA, PvdA en CU) werd er een nieuw impuls aan deze achterstandswijken gegeven. Eindelijk zagen bepaalde politici in, dat dit niet langer vol te houden was. Ik ben hen nog steeds dankbaar dat ze de moed hadden zich in

te zetten voor ons mooie Den Haag. Minister Ella Vogelaar (PvdA) stelde een plan op, waarin de gemeentes, de woningbouwcorporaties en het Rijk gezamenlijk extra geld (2.5 miljard euro) moesten vrijmaken voor de aanpak van de Nederlandse achterstandswijken. Ook moesten de gemeentes afzonderlijk voor elk achterstandswijk een integraal wijkactieplan opstellen en het samen met de woningbouwcorporaties en de lokale bedrijven uitvoeren. De aandachtswijken in Den Haag werden zoals eerder genoemd: Transvaal, Schilderswijk, Stationsbuurt en Zuidwest.

De Haagse krachtwijkenaanpak wil aanwezige talenten en mogelijkheden ten volle benutten, zodat deze medeburgers verder komen in hun persoonlijk leven en in de maatschappij. Over de gehele linie berust deze aanpak op vijf pijlers.

De eerste pijler staat voor: schoon, heel en veilig. Het Haagse college maakte extra geld vrij voor het intensiever schoonmaken in deze 4 wijken, waardoor ook het leefmilieu een extra impuls kreeg. Verder werd er hard gewerkt aan de veiligheid. Men zag eindelijk in dat alleen preventief fouilleren, meer politie en meer camera's niet voldoende waren. In Den Haag werd het Veiligheidshuis geopend, waarin alle ketenpartners (gemeente, politie, OM, reclassering, zorg- en welzijnsorganisaties) aan een persoonsgebonden aanpak werken voor bijvoorbeeld veelplegers, overlastgevende groepen of voor degene die net uit de gevangenis komen. Zoals verwacht werd dit een enorm succes en is de criminaliteit samen met het onzekerheidsgevoel in deze wijken sterk beteugeld.

De Schilderswijk een aantal jaar geleden

De B.I.L. was twee jaar geleden op excursie in de Schilderswijk

De tweede pijler staat voor: jong en gezondheid. Investeren in jongeren is van levensbelang, dat hoeft ik jullie niet uit te leggen. Het Haagse college maakte extra geld vrij voor het vergroten van ontwikkelings- en onderwijskansen voor kinderen en jongeren met een hoog risico op ontwikkelingsachterstanden. Belangrijke voorbeelden hiervan zijn de zaterdagsschool en de zomerschool in de Schilderswijk. Verder is er veel geïnvesteerd in sport voor kinderen en jongeren, door middel van het bouwen van sportaccommodaties en het subsidiëren van gezondheidsprogramma's.

"Ik ben hen nog steeds dankbaar dat ze de moed hadden zich in te zetten voor ons mooie Den Haag"

De derde pijler staat voor: multiprobleemgezinnen. Men zag eindelijk in, dat eigen verantwoordelijkheid niet voor altijd geldt. Sterker nog, dat een te sterke drang naar eigen verantwoordelijkheid kan leiden tot verloedering van de maatschappij. Kwetsbare huishoudens verkeren vaak in zeer lastige omstandigheden, door bijvoorbeeld werkloosheid, (volledige) arbeidsongeschiktheid, gezondheidsproblemen, verslaving of verwaarlozing (van de kinderen). Zij redden zich maar moeilijk in onze complexe en veeleisende maatschappij, waardoor illegale praktijken steeds meer aantrekkelijk worden, vooral onder jongeren. Onder het motto "vinden-verbinden-aanpakken" worden deze gezinnen, ook achter de huisdeur, structureel aangepakt.

De vierde pijler staat voor: wijk, inburgering en wijkconomie. Het Haagse college maakte extra geld vrij voor gratis inburgeringscursussen en voor subsidies voor het lokale bedrijfsleven in deze aandachtswijken. Hierdoor werd er eindelijk een keer afgestapt van dat heilloze marktdenken, waardoor de lokale wijkconomieën en werkgelegenheid een facelift kregen.

De laatste pijler staat voor: leefbaar wonen. Om een aantrekkelijk woonmilieu te scheppen, werden veel oude, verloederende gebouwen gesloopt, om plaats te maken voor nieuwe, ruimere en groenere huizen met een hogere woonkwaliteit. Bovendien werden veel openbare ruimtes, zoals straten en pleinen (zie het Paul Krugerplein), sterk opgewaardeerd. Voorts werken de Haagse corporaties samen met de gemeente aan een grotere differentiatie van woningtypes. Door deze pijler kregen deze aandachtswijken een geheel nieuwe en frisser gezicht.

Ik woon al 11 jaar in Transvaal en geloof me, de vooruitgang is overweldigend. Nu kan je zelfs 's nachts rondlopen doorschone straten zonder beroofd te worden. Deed je dat 7 jaar geleden, dan vroeg je erom. Overal zie je bruisende kleine wijkbedrijfjes/winkeltjes met al hun verschillende culturen. De jeugdbendes zijn grotendeels uitgeroeid. Het gevoel van tolerantie en respect voor andermans culturen wordt steeds vaker kenbaar gemaakt met de vele zomerse festiviteiten, zoals de HaSchiBa (Haagse Schilderswijk Bazaar) en het Transvaal festival, waarbij elke cultuur zijn schoonheid voor de gehele Haagse bevolking mag laten zien. Steeds meer pleinen en hofjes zien er verwelkomend uit.

Dankzij het kabinet Balkenende IV, de Haagse gemeente, de corporaties, de overige maatschappelijke organisaties, de PvdA en in het bijzonder de burgers die zich vrijwillig hebben ingezet voor het slagen van dit project, zijn deze 4 wijken ontpopt tot werkelijke prachtwijken, met een diversiteit waar elke Hagenees trots op mag zijn! ■